

— O Matko Boska, zmień się nade mną! — Janek, ratuj! — powtarzała zbliżając się do niego. — O ciociu Aniu, ciociu Aniu, znowy ty wiedziałas! — I podziwiana niezmierzanie podskokami wozu

W tej chwili z cieniów nocy wyhurczył się Marcin. Szedł powoli, przycupniając pod ciężarem wiader, pełnych wody. Wandzia usłyszała wesołe parskanie piących chwiei koni. Potem Marcin zaprzął je do wozu, usadowił się na koźle, cmoknął ustami i wóz, skrzypiąc, ruszył z miejsca. — Wtedy znowu porwał Wandzię za włosy i lek tak potężny, że serce zamarkowało jej z przerażenia. Drzewa przodkowe jak upiory wyłaniały się przed nią z ciemności, rozczapierzając ku niej kosmate swe ramiona. Gdzieś w dali zawy pień, wróty, zbudzone turkotem, porwały się z gąsienic i niewidzialnie krzątały w górze, krząc przeraźliwie. Niebo zdawało się przyniatac ją swym ciężarem. Naciskała koc na głowę, żeby nie widzieć nic dookoła siebie, mimo to jednak zdawało jej się, że z obu stron wozu leżą bez szelestu straszne, kwiatające postacie bol-zewików i sęgała po nią groźnymi szponami.

— O Matko Boska, zmień się nade mną! — Janek, ratuj! — powtarzała zbliżając się do niego. — O ciociu Aniu, ciociu Aniu, znowy ty wiedziałas! — I podziwiana niezmierzanie podskokami wozu

— Marcinie! — krzyknęła rozpaczliwie zdławionym z trwogi głosem. — Jestem tu, panienko! — odezwał się spokojnie Marcin, podnosząc się z przyzby, na której zdrzemnął się, czuwając nad końmi i wozem. — Co to panience? przysniło się coś strasznego? A bo to te chłopcy tyle hałasu narobiły! — splunął pogardliwie, wytrząsając popiół z fajki. — Zaraz pojedziemy, tylko jeszcze konie napoję. — Wziął wiadra na koromysła i odszedł, znikając w ciemnościach. Tymczasem światło w okienku zgasło, drzwi się zamknęły i nastąpiła głucha cisza, tylko zdala od wsi płynął jeszcze oddalony szmer głosów i szczenie psów po zagrodach, a pod lasem, daleko, koniucha jakiś grał na fujarce.

Wandzia oprzytomniała z przestrachu, usiadła na swym posłaniu i spojrzała na niebo, wyiskrzone gwiazdami.

— Jakże tchórz ze mnie... — pomyślała niezadowolona. — Czego ja się właściwie boję? Przecież Marcin wie co robi i nie wiozłoby mnie w taki daleki świat, gdyby nam coś groziło. Janek śniałby się ze mnie i miałby rację!

Ułożyła się napowrót na słomie, ale zasnąć już nie mogła. Ogarnęła ją nagle tęsknota za domem, za pieszczołami cioci Ani, za wesołym śmiechem Janka. Ach, gdyby on był przy niej, czułaby się zupełnie inaczej. Coby też ciocie powiedziały, gdyby wiedziały, że Wandzia leży teraz na wozie sama jedna w obcej stronie, pod niebem usianym

Kiedy wyjechali za miasto, ogarnęło ich szereg wiek tchnienie pol. Konie zwołały nieco biegu, można więc było zacząć gawędę z Marcinem o Grabowej, która Wandzia znała jak kieszeń swego fartuska. Zaczęła więc pytać o wszystkie, co ją tam zajmowało, a Marcin odpowiadał dobitnie, pykając z krótkiej fajeczki.

— A czy spokojnie tam jeszcze? — zapytała naraż, widząc przed sobą ciemną linję lasów.

— Ta co ma być spokojnie? — odrzekł z niechęcią Marcin, ściągając lecie, ponieważ droga z częścią się pod górę. Bolszewicy są już ponownie niedaleko i codzień widzi się tłumy uciekinierów. Janek się nie dziwił, żeby tak teraz z tego lasu wypadł. Oni podobno tak narzę się zjawiają jakby z pod ziemi wyrwali. Mówią, że to kozaki Budienego, bardzo zli i okrutni. Ale co tam ludzie bajdurzą — sprostował się, że nie można straszyc dziewczynki. — Nasz pan przecie dobrze wie, co się dzieje na świecie, i nie siedziałby na wsi, żeby nie miał pewności, że nie mu nie grozi. Młodym teraz żyto na chleb dla wojska. Jak wymyślimy żyto, wyjedziemy wszyscy z Grabowej. Bydło nasze już dawno poszło pod Kieszów.

— Marcin gawędził swobodnie, ale spokój Wandzia przysła jak banka mądla. Dotąd nie myślała dzi przysła jak banki mądla. Dotąd nie myślała żyto, wyjedziemy wszyscy z Grabowej. Bydło nasze już dawno poszło pod Kieszów.

do miasta? Odszuka tam państwa Brochockich albo kogoś z przyjaciół wujka, kto się nią zaopiekuje aż do jego powrotu.

Już miał zwołać na furmana, kiedy nagle zawstydziła się sama przed sobą. Coby Janek powiedział na takie tchórzostwo? I czego właściwie bać się? Marcin przecież jest doświadczonym człowiekiem i nie jechałby, gdyby przeczuwał niebezpieczeństwo. Trzeba poddać się przeznaczeniu, Bóg jest wszędzie i nie pozwoli zrobić krzywdy małej dziewczynce. Dla dodania sobie otuchy Wandzia zmówiła przedko «Pod Twoją Obronę» i jeszcze parę modlitw, które jej na myśl przyszły, a potem zaczęła ciekawie rozglądać się po okolicy.

Cudne widoki przykuły jej uwagę do siebie. Krajobraz był pagórkowaty, droga wila się na dół i do góry wśród malowniczych lasów i roześmianych w słońcu dolinek. Kiedy zwalniał pod górę, Marcin odwracał się do Wandzi i, paląc fajkę, zabawiał ją nowinkami z Grabowej. Czas mijał szybko, słońce toczyło się po niebie, spływając coraz niżej nad widnokrąg. Skończyły się wzgórza i lasy, teraz wiodła droga przez płaską równinę, najeżoną kopami żyta i poprzerzynaną pasmami zielonych łąk. Od czasu do czasu napotymano wieś, rozsypane długą wstęgą z obu stron drogi. Z chat wybiegały hoże dzieciaki w koszulinkach i biegły ze śmiechem za wozem, rzucając na Wandzię pęczkami polnych kwiatów.

W blaskach zachodniej zorzy świat cały sta-

Do widzenia, Marcinie! Proszę nie marudzić dingo, dobrze? Takbym chciała być już w Grabowej! — mówiła Wandzia, odprowadzając Marcina do drzwi. — Do widzenia, panieneczko. Przyjdź za matką Godzinkę. Jazda będzie kawalerska, że nie trzeba i samochodu! — chwalił się Marcin już w sieni. Wandzia zamknęła za nim starannie drzwi i poszła do sypialni wujka. Zaledwie rzuciła się na łóżko, myśli jej poplątały się w dziwnych rojeniach. Starała jeszcze rytmiczny stuk pocztań, widziała przed sobą wasatą twarz Marcina, która nagle przestoczyła się w siwą głowę pani Brzechockiej, drzemającej w kącie wagonu. Potem zamajaczyły przed nią szpalery mebli i porzeczki w grabowej — kim sady, ciężkie od soczystych jagód... Z usmiechem na ustach zasnęła tak mocno, że kiedy Marcin po godzinie przyszedł po nią, musiał z całych sił biec pięścią we drzwi, żeby ją obudzić.

Wypoczęta i rozradowana, ubrała się Wandzia w mgnieniu oka i jak ptaszek skoczyła na tę stronę. Stróż wyniósł walizkę i zamknął mieszkanie. Marcin usadowił się na kozle, strzelił z bata, konie ruszyły z kopyta. Domy szybko zaczęły ulekać wstecz, a w blasku jasnego dnia znów odwaga i dumna napełniły serce dziewczynki. Ilek będzie miała do opowiadania po powrocie swym do domu! To są już prawdziwe przygody samodzielnego człowieka! A chłopcy myśla zawsze, że ona jest małym dzieckiem! Nareszcie może nabiorą dla niej szacunek i uznania.

— 45 —

wał się liliowy, błękitne cienie padały na pola, a niebo mieniło się wszystkimi barwami, od gorącej purpury aż do białego, jak opal, błękitu. Zmierzch już zapadał, kiedy Marcin zatrzymał konie przed gospodą, leżącą na skraju dużej wsi, która właśnie rozsiadła się przed nimi.

— Tu zrobimy popas — rzekł; — konie muszą odpocząć i zjeść obrok, a panienska także trochę rozprostuje nogi. Tylko proszę nigdzie nie odchodzić. Zobaczę, możeby panienska mogła pójść do izby.

Wandzia zeskoczyła z wozu, przeciągnęła się i poszła za Marcinem do gospody. Z otwartych drzwi buchnął ku niej odór wódki, potu ludzkiego i lichego tytoniu. Gwar wielu głosów, grube śmiechy i kłatwy przepęlniały powietrze. Wandzia cofnęła się z mimowolną odrazą. Marcin odstąpił także od zamiaru ulokowania jej w izbie. Wrócili więc oboje do wozu, Marcin rozkładał konie i założył im worki z obrokiem na głowy. Potem wy dostał węzelek z żywnością i poczęstował dziewczynkę kawałkiem ciemnego razowca z serem, który mu gospodyni dała na podróż do Lwowa. Jedli oboje, oparci o wóz, rozmawiając o niespodziance, jaką Wandzia sprawi swoim pojawieniem się we dworze. Tymczasem słońce zapadło za linię widnokregu i nagle ciemność otuliła świat czarną, nieprzeniknącą płachtą. W sercu Wandzi rósł nieokreślony lęk, nad którym daremnie starała się zaparować.

— 48 —

na wybiegach, tuła się do wiatyki słomy, jakby nioj szukała ratunku. Wąski pas różowy na wscho- dnie zwiastował wczesny, letni świt, od jak po- wino rzewne tchnienie, paszki zaczęły swiergotać w gęstych przydrożnych, gdy wreszcie Wandzia, samotnie znuzona, zapadła w sen głęboki.

Zbudził ją wesołe szczerkanie psów i głos męski, wołający na nią po imieniu. Stała szybko na posaniu, mrużąc zaspianymi powiekami. Przed nią stał biały ganek grabowickiego dworu, obla- ny cudnym, porannym słońcem. Psy, skacząc do wozu, szczełyły i skomlały radośnie, a przy wozie stał wujek i patrzył na Wandzię z wyrazem zdumienia i troski.

— Jak się masz, Wandziu? — odezwał się ser- deczniej, niż zwykle. — Jestem zdumiony, że cię w tak daleką podróż bez żadnej opieki, nie poro- zumiawszy się ze mną?

— Wujko przecież pisał, że będzie czekał na nas we Lwowie! — odrzekła dziewczynka, całując wujka w rękę, uradowany, że nareszcie jest już bezpieczna.

Zeskoczyła z ławy i rozprostowując zdrgnięte członki, broniła się ze smiechem przeciw poufajm pieszczotom wujka, które skakały jej do ramion, lizac jej twarz i ręce.

— Musisz być bardzo zmęczona — mówił wuj- stroskany, — podobno dwie doby jesteś już w po- droży. Tekla! — zawołał w głąb sieni — panienska

— 52 —

— Panienska pewnie śpiąca — odezwał się wreszcie Marcin. — Proszę położyć się na wozie, rozsuntę słomę, żeby było wygodniej; kiedy konie wypeczną, ruszymy dalej. Panienska może sobie spać spokojnie aż do rana.

Dziewczynka chętnie posłuchała tej rady. Czuli senność i wielkie zmęczenie. Nade wszystko jednak pragnęła pozbyć się uczucia lęku, wypełniającego jej duszę po brzegi. Pozwoliła więc ułożyć się na słomie i otulić kocem, podziękowała Marcinowi i przymknęła oczy. Od łak płynął rozgłosny chór żab, konie chrapały z cicha nad obrokiem i potrzasały brzęczącą uprzężą, a z izby buchał gwar kłótniowych, ochrypłych głosów. Na niebie pojawiły się gwiazdy — jedna, druga — wiele gwiazd, mru- gających niespokojnie, jak gdyby i one bały się czegoś niewiadomego. Wandzia wtuliła głowę pod koc i zasnęła głęboko.

Obudził ją nagły hałas. Podniosła głowę i zdrgnęła ze zgrozy. W czerwonym blasku światła, padającego z izby, roili się dookoła niej okropne jakieś zjawy. Rubaszne postacie chłopów, którzy właśnie wysypali się z gospody, ich czapy wysze- kie i grube, szorstkie głosy wydały się rozespanej dziewczynce czymś okropnie podejrzany. Przechodząc koło wozu, wszyscy przyglądali jej się cieka- wicie, mówiąc coś szeptem do siebie. Wandzia po- czuła, że włosy podnoszą jej się na głowie. To bolszewicy, to napewno bolszewicy!

— 49 —

Air France

Listy, oraz przesyłki pocztą lotniczą nadawać można w Kurytybie w kierunku Południa aż do Peru W PONIEDZIAŁKI: do godz. 18 w Agencji Vidal i do godz. 20-cj na Poczcie Głównej. W kierunku Północy, aż do Natalu, Afryki, Europy i Azji: W PIĄTKI: do g. 18 w Agencji Vidal i do godz. 20-cj na Poczcie Głównej.

Informacji udziela Agent Główny na stan Paraná: THEOPHILO G. VIDAL Rua B. do Rio Branco, 195-209, Tel. 538 Caixa post. 132, Kurytyba

Z Rio Grande do Sul

Mowa interwentora w Pelotas

Interwentor plk. Cordeiro de Faria objeżdża często wnętrze stanu, dla zapoznania się z potrzebami ludności a równocześnie dla zaznajomienia obywateli z programem i pracami rządu. W Pelotas wygłosił on mowę, w której dotknął spraw szkolnych. Rząd stanowy — stwierdził interwentor — czyni wysiłki, aby zapewnić krajowi dostateczną liczbę sił nauczycielskich i rozbudować szkolnictwo powszechne. W roku bież. 500 nauczycielek otrzymane zostały one przydzielone do różnych miejscowości stanu. Aby przyspieszyć budowę potrzebnych szkół, interwentor nie tylko usiłuje zapewnić sobie współpracę muncypaliów, lecz zwrócił się o pożyczkę budowlaną do federalnej kasy oszczędności (Caixa Econômica) w Porto Alegre. Powstań także kilka niższych szkół rolniczych, celem podniesienia wiadomości zawodowych wśród rolników. W obecnej chwili znajduje się w opracowaniu stanowa ustawa szkolna, która po myśli dekretów federalnych, ujednolątni nauczanie powszechne i średnie na terenie całego RGRS.

Wyjaśnienie w sprawach szkolnych

Dr. Coelho de Souza, stanowy sekretarz wychowania — jak donosi pismo „Estrela do Sul” w num. z dn. 16.6 — pragnąc objaśnić orientację rządu stanowego w sprawach nacjonalizacji, udzielił na otrzymane zapytanie następującej odpowiedzi: „Po myśli pana Interwentora federalnego plk. Cordeiro de Faria, szkoły obconarodowe winny być nacjonalizowane a nie zamknięte, chyba żeby wyraźnie wyrażały się od posłuchu dla świeżych dekretów nacjonalizacyjnych. Orientacja rządu riograndeńskiego jest inną od orientacji innych Stanów. Delegat policyjny może wykraczać w sprawy szkolne tylko na rozkaz Szefa policji, na żądanie wyrażone przez Sekretariat Wychowania”.

CASA JACOB
Avenida João Gualberto, 30 — Telefon 2312
Meble, sienniki i kołery. Maszyny do szycia wszelkich marek
KUPUJE i SPRZEDAJE:
Meble i wszelkie urządzenia domowe
Sprzedaje na spłaty

DYPLOMOWANY LEKARZ DENTYSTA
Jan Skalski
posiadający długoletnią praktykę, wykonuje wszelkie prace wchodzące w zakres dentystyki, starannie i po najniższych cenach.
Godziny przyjęć: od 8 do 12 i od 13 do 18
Rua Emiliano Perнета 670 Kurytyba — Paraná

KURS NOCNY BEZPŁATNY DLA DOROSŁYCH
Gimnazjum „Novo Atheneu” współpracując z krajową akcją mającą na celu rozpowszechnienie nauki, otwarło z dniem 13 maja bezpłatny kurs szkolny dla osób dorosłych, funkcjonujący w nocy. Zapisy codziennie.
„NOVO ATHENEU”
R. Aouidabam, 278 — Telefon 378

Dr. LUDWIK WOLSKI ADWOKAT
Prowadzi sprawy cywilne, handlowe, spadkowe i kryminalne. Pośredniczy w załatwianiu spraw w Polsce
Rua Brigadeiro Franco, 1488. KURYTYBA

Polskie ołówki 500 rs.
Polski chmiel 1.000
Polskie żyłki Cat Pri- 800 — 1.000 ma
Polskie kogutki na ból głowy, najlepsze w świecie, 5 sztuk 2.500
FLONECKI — Charutaria Liberty Pr. Tiradentes 305

LEKARZE
Dr. Aleksander Dobrowolski
Klinika medyczno-chirurgiczna
Leczenie żylaków, wrzodów, hemoroidów. Chirurgia ogólna. Syfilis, choroby weneryczne. Własne laboratorium do analiz.
KONSULTORJUM: Praça Tiradentes, 322. Od 10 do 12 i od 3 do 6 godz. MIESZKANIE: rua 13 de Maio, 879. Telefon 1036.

Dr. Józef Czaki
Choroby kobiet i klinika ogólna
W czwartki od 1 do 3. W piątki od 9 do 11 i od 1 do 3.
Apteka Stelfeld ul. Com. Araujo. Zamiast w ZPOKu — rua Visc. Rio Branco — udziela porad dla niezamożnych kobiet i dzieci w czwartki i piątki od 10 do 11,30
Dla członków Związku Polskiego i ich rodzin cena porady 5\$000

DR. DANTE ROMANÓ
Z praktyką w szpitalach berlińskich internista Szpitala Ewangelickiego Santa Casa de Misericórdia w Rio de Janeiro. Profesor sekcji operacyjnej na Fakultecie Medycyny. Leczy syfilis, choroby dróg moczowych i kobiece. Promienie ultra-fioletowe, operacje wyrostka robaczkowego, przepukliny, hemoroidów, wrzodów i nowotworów, chirurgia pochwy rozrodzicielnej jajników, przewodów, pęcherza, nerek, żołądka, płu, gruczołów, wątroby, i t. d.
Konsultorium: Praça Tiradentes Nr. 554 (nad apteką Minerwa) Rezydencja: Praça Senador Corêa, 4

Dr. Carlos Keller
z praktyką w szpitalach w Hamburgu, Paryżu i Wiedniu. Szef kliniki ginekologicznej i taktyki medycyny.
Klinika medyczna. — Choroby piersiowe, skórne, piciowe. — Promienie ultrafioletowe.
Konsultorium: — Farmacia Avenida, av. João Pessoa, 68 — od 10,30 do 11,30 i 4 do 6. — Farmacia da Ordem Praça da Ordem od 9 do 10. Telefon: Konsultorium 875 Mieszkanie 424

DR. M. ISAACSON
Profesor Fakul. Medycznego na Uniwersytecie Parańskim
Operacje i pomoc przy porodach. — Choroby kobiece. — Gruźlica. — Dżateria. Promienie ultra-fioletowe.
Konsultorium: Praça Zacharias, 622 2-gie piętro. Tel. 1168. Rezydencja: Rua 7 de Setembro 3775 Tel. 2-8-9.

UZYWANY oficjalnie w wojsku ELIXIR „914”
Po kilku dniach życia tego lekarstwa zauważyć można:
1.) — Krew czysta, wolna po wszelkich nieczystości i dobry stan zdrowia.
2.) — Zniknięcie pryszczów, egzemy, wrzodów, swędzenia, ran jęczmykowych etc.
3.) — Zniknięcie zupełnie REUMATYZMU, bólu w kościach i bólu głowy.
4.) — Zniknięcie objawów syfilitycznych i wszelkich niedomagań spowodowanych przez syfilis.
5.) — Żołądek i kiszki w doskonałym stanie, bo „ELIXIR 914” nie atakuje żołądka i nie zawiera jodu „etu”.
Jest jedynym lekarstwem czyszczącym krew które posiada świadectwa szpitali od specjałów oczu i chorób syfilitycznych.
PODWÓJNE FLASZKI zawierają 2 razy więcej płynu „ELIXIR 914” a kosztują o 20 proc. mniej, niż zwykłe flaszki.

DENTYŚCI
Dr. JANINA WĄTROBIANKA
CHOROBY DZIECIĘCE I KOBIECE
— PORODY —
KLINIKA OGÓLNA
— WYJAZDY NA KOLONJE —
Konsultorium i rezydencja: MARECHAL MALLET

Dyplomowany Lekarz Dentysta J. Furmaniak SCHMIDTINGEROWA
Leczenie zębów, plombowanie, wyjmowanie bez bólu, wprawianie sztucznych zębów, szcęk i t. d.
Rua Paula Gomes, 218
Przyjmuje od godz. 8-12 i od 1-5 popoł.

Dyplomowany dentysta J. Campelli Filho
KONSULTORJUM: Rua Emiliano Perнета, 97 (naprzeciwko Szkoły Normalnej) PORADY od 9-11 i od 1-6

Maria Kryńska
Dyplomowana Lekarz-dentysta
przyjmuje od 1 do 6 pop.
Ul. Emano Pereira nr. 356 Telefon 1-2-8-8

„A BRANDINA”
Wielka parowa fabryka cukierków pierwszorzędnych, i pastylek gumowych, pomadek i t. d.
Cukierki malinowe, kokosowe, miętowe, cytrynowe, ananasowe, truskawkowe, bananowe, mleczne i gumowe. Oprócz tych są jeszcze inne gatunki specjalne, nowego formatu, które w każdej chwili można nabyć po cenach bardzo przystępnych. — Uprasza się Szanownych Rodaków o łaskawe przekazanie się, że są uciążliwie i najlepsze w Kurytybie. Każdy Polak powinien kupować tylko cukierki z polskiej fabryki
„A BRANDINA”
Specjalność fabryki: **Jaja cukrowe!**
BRACIA SOBANIA
Rua Nunes Machado, 300-304 Curityba - Telefon, 1423 - Paraná.

YANTOL
czyści krew i wzmacnia organizm
Do nabycia we wszystkich lepszych aptekach i składach aptecznych

PALACE HOTEL KURYTYBA
Rua Barão do Rio Branco 62
Telefony 989 i 990
Caixa postal 469
70 POKOI Z WODĄ ZIMNĄ I GORĄCĄ, 14 ODDZIAŁÓW Z ŁAZIENKAMI PRYWATNYMI, 2 WINDY, SALON DLA RESTAURACJI, HALL I BAR
KUCHNIA PIERWSZORZĘDNA
Auta na stacji do dyspozycji dla gości
Właściciel: *Marcin Jaruga*

rym to wypadku bardzo często daje się cukierków na kaszel, bo chory skarży się na ból gardła, zauważy niedokładności serca lub nerek i nie dopości do ataków, jakie często się zdarzają przy nadwyrężeniu podczas ćwiczeń sportowych i wiele innych niedomagań, z których najniebezpieczniejszym jest rak.
Nie jest tajemnicą, że kiedy leczenie rozpoczyna się, zanim choroba się rozwinię, to o wyleczeniu myśleć można bez obaw. Przy raku jednakże nie ma początkowych objawów i uniknąć tej strasznej choroby można tylko przez regularne poddawanie się egzaminacji lekarskiej. W rzeczywistości choroba tkwi w głębi organizmu i dziś przy obecności znanych metodach leczenia nie można jej wykryć, w każdym razie natknąć się lekarz może na jej ślady, gdy ukaże się w niewiarygodny na pozór sposób na wargach, języku, piśniach, skórze i t. d.
Dr. Franciszek J. A. Dulak

Kąć zdrowia
Nie czekaj, aż będzie zapóźno

Choroba i śmierć! Jak zwyczajnymi są one zjawiskami w naszym życiu. Tak trafiają się między znajomymi, jak przyjaciółmi lub członkami naszej rodziny. Tak lekko sobie ważymy nasze zdrowie i życie, a tak łatwo jest żyć na wyższym poziomie, zdala od tych strasznych mąk i cierpień. A unikamy ich przez poddawanie się zbadaniu lekarskiemu co pewien określony czas.
Zadaniem nowoczesnej medycyny nie jest wyłącznie leczenie ale utrzymanie człowieka przy stałym zdrowiu. W tej kampanii uczenia ludzi, jak zachować zdrowie, wiedza lekarska przede wszystkim radzi swojej klienteli rozpoczynać wychowanie w domu. Zauważyć się bowiem daje zbyt wiele wstydlivosti tak między kobietami jak i mężczyznami, gdy lekarz przystępuje do całkowitego badania. Naturalnie, że aby dokonany został taki egzamin, pacjent musi się rozbrać albo zupełnie, albo częściowo. Wychowanie prowadzone powinno być w kierunku usunięcia tej nieuzasadnionej wstydlivosti i to od wczesnych lat, aby lekarz po tym nie znajdował zbyt wielkich trudności w tej materii. A dokonać tego można przez wczesne przyzwyczajanie dzieci do takich badań lekarskich. Gruntowny egzamin co jakiś czas daje w rezultacie ogromne wyniki, chociażby tu wspomnieć o przeszkodzeniu pęknięciu ślepej kiszki (co często zdarza się, gdy matka nieświadomie zaaplikuje olejku rycynowego dziecku skar-

żącemu się na ból żołądka); przewidzi osłabienie serca po zapaleniu dyfteryjnym (w któ-

Znakomity środek odkaszalający

Do nabycia we wszystkich aptekach

Lysoform

Działa jak jodyna lub woda utleniona

częsta odpowiadac na powitanie czeladzi foliawarnej, jak i wazni zal bylo odjezdzac z Grabowei, do

